

Mas de les Fonts

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Avinguda del Mas de les Fonts - Urbanització del Mas de les Fonts
Emplaçament: A l'extrem de migdia de la urbanització, al final de l'avinguda
Alçada: 379m

Coordenades:

Latitud: 41.35976
Longitud: 1.93083
UTM Est (X): 410571
UTM Nord (Y): 4579246

Classificació

Número de fitxa: 08295-543
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL 7586-I / 09/07/1986 / DOGC 25/03/1987
Número inventari: IPA 35565
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 000601000DF17G
Fitxes associades:
[Monument del mas de les Fonts](#)
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat

Descripció

Masia aïllada i reformada amb pati tancat, formada per diversos cossos adossats que li confereixen una planta rectangular. L'edifici principal, rectangular també, presenta una coberta de teula àrab d'un sol vessant i està distribuït en planta baixa, pis i golfes. Presenta obertures rectangulars amb els emmarcaments bastits amb maons. El portal d'accés és d'arc escarser, amb el mateix tipus d'emmarcament. Destaquen dues obertures d'arc de mig punt situades a l'extrem de llevant del pis superior. Estan bastides amb maons i delimitades per dues balaustrades d'obra. A l'alçada del pis hi ha un rellotge de sol repintat amb l'any 1872. La part de tramuntana del conjunt ha estat reformada modernament (es tracta d'un habitatge diferent). La construcció presenta els paraments arrebossats.

Història

El nom de la masia li ve donat per la proximitat amb dues fonts de la zona, molt properes al mas. És propietat de la família Romagosa des de finals del segle XVI (1587). El seu propietari, Joan Romagosa apareix mencionat en un capbreu de l'any 1590. Posteriorment, en un document de l'any 1735 que dona compte de les cases de Vallirana sota la jurisdicció de l'hospital d'Olesa, apareix la "Casa Mas de les Fonts". Finalment, també apareix en el cadastre de l'any 1749. En l'actualitat, la construcció està segregada en dos habitatges.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VALLIRANA (1987). Pla General d'Ordenació del municipi de Vallirana. Vallirana: [Inèdit], p. 51 (Fitxa V-11, nº 365). AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 41, 48. ASSOCIACIÓ AMICS DE VALLIRANA (1998). Vallirana. Barcelona: Viena, Columna, p. 30. ESTEVES, Albert (1998). Vallirana. Baix Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'estudis i divulgació del patrimoni (CEDIP), p. 20-21. [Http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles7](http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles7) (Consulta: 02-05-2017). [Http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=411](http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=411) (Consulta: 02-05-2017). IPA (2015). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Vallirana. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya [inèdit]. OLLÉ, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. Vallirana: Associació d'Amics de Vallirana. Centre Excursionista de Vallirana (CEV), p. 9. RICH LLORENS, Judit (2015). Inventari del Patrimoni Cultural de Vallirana. Treball de pràctiques UAB / Ajuntament de Vallirana. SAURET I CATASUS, Jaume; GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Manuel (1989). Vallirana. Dades històriques (904-1900). Homes, fets i gents. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 12-14.

